

У КРУТИ, ДО РІДНОЇ ХАТИ, повернувся прах Ігоря Качуровського

22 листопада в Крутах Ніжинського району поховали відомого науковця, філолога, літературознавця Ігоря Васильовича Качуровського. Душа митця повернулася на батьківщину. Ігор Васильович помер 18 липня у Німеччині.

Хресниходом несли турну з прахом видатного митця Крутами. Останній свій спочинок він знайшов тут, біля

рідної хати, на кручах Остра. Провести в останню путь, віддати данину земляку зійшлося ледь не все село, приїхали представники влади району: голова Ніжинської райдержадміністрації Володимир Другаков, голова районної ради Олег Бузун, представники творчої літературної спільноти. За упокійну літургію відслужив

владика Чернігівський і Ніжинський архієпископ Євстратій, а також син Ігоря Васильовича Леонардо.

Професор Київського університету Олександр Астаф'єв у промові згадав, як Ігор Качуровський бував у Ніжинському подієстві, проводив спелекурс і відкрив студентам імена багатьох людей, які не з власної волі опинилися за кордоном. Член національної спілки письменників Микола Тимошик зазначив: «З відходом у вічність Ігоря Качуровського відійшла і ціла епоха «українського Мюнхена», який зібрав цвіт української інтелігенції. Впродовж тривалого часу саме з цієї баварської столиці, розгромленої радянською владою Німеччини, лунав по всьому світу український голос, правда про Україну, про наш народ, приречений, понижений, відправлений на Соловки та в табори ГУЛАГу».

Голос Ігоря Качуровського чула вся Європа, бо на радіостанції «Вільна Європа» він був головним редактором та головним коментатором.

Ніжинська міськрайонна благодійна організація «Ніжен» ініціював збір коштів, аби віддати останню шану видатному земляку. Заснований у 2002 році фонд підтримує і пропагує культуру Ніжинщини. Як зазначає голова Микола Шкурко, фонд здійснює підтримку не

Поховали за заповітом

лише на території міста та району, а й там, де просявлялися уродженці Ніжинщини.

Майже двадцять років Микола Шкурко листувався з Ігорем Качуровським, який в останніх листах і телефонних розмовах давав зрозуміти, що хоче бути похованим на батьківщині - в рідних Крутах.

Законодавством передбачено здійснення похован-

лауреат Шевченківської премії, наукової премії імені Володимира Вернадського, багатьох інших літературних премій, має високі державні нагороди. Ми вважаємо за честь виконати останню волю митця - поховати його прах на батьківщині, - сказав Микола Шкурко.

Ініціативу щодо збору коштів підтримало багато шанувальників таланту Ігоря Васильовича. Значну роль в цьому відіграв благодійний фонд «Ніжен», який взяв на себе значну частку затрат щодо поховання. А вже

я згідно за заповітом, Ігор Качуровський вважається заслуженою людиною. Він

час не терпить. Як зазначив Микола Шкурко, кошти надходять ледь не щодня, особливих термінів щодо їх надходжень немає.

Саме поховання можна розбити на дві частини: поховання і благоустрій території. Планується на місці поховання створити меморіал, аби його згодом внести до реєстру пам'яток культурної спадщини. Для цього необхідно виконати проектні роботи, а вони коштують затратно, озеленення. Другий етап буде продовжено в наступному році.

Завдяки Благодійному фонду вже розроблено генеральний план ділянки. Генеральний проект буде дещо пізніше - після отримання довідки про поховання. Крутська сільська рада виділила землю. Київський скульптор Віктор Кравцевич виконав скульптурне доформування пам'ятного хреста з образом нерукотворного Спасу, пам'ятної плити. Загалом проект май-

же готовий, залишається його з часом реалізувати. Проте, щоб його зробити надбанням історичної спадщини, необхідні будуть документальні та фактичні роботи. На сайті фонду, де розміщено всю інформацію про поховання, зазначено:

«Ваша допомога є завжди необхідною і своєчасною».

За заповітом поховали видатного митця, філолога, літературознавця, радіожурналіста біля Остра, поблизу садиби над кручею. У листі в 2005 році він писав: «Мені все видається Крути, сад над релітками Остра і чорна плита з написом «Ігор Качуровський, поет».

25 травня цього року Ігор Качуровський написав останнього листа Миколі Шкурку, в якому знову: «...а похованим я хотів би бути в Крутах».

Микола Пантелейович зазначив: «Місце чекало на свого земляка. Ще зберігся сад, частина заплави, де встановлено хрест, який добре видно з дороги. Сподіваюся, що ми виконали останню волю Ігоря Качуровського, наукова і творча спадщина якого неощенена».

Валерій КИЧКО,
фото автора

